

GEMEENTE HAARLEM	
Zaak nr.: 2012/348869	Doc. nr.:
Afd.: WZ/OGV	Kopie:
Reg. datum: - 5 SEP 2012	
Afdoen. datum: 17-10-2012	Ontv. bew. ja.
Behandelaar:	Paraaf afgedaan

Haarlem, 4 september '12.

Raadsvragen ex. Artikel 38,
Betreft: parkeeroverlast Leidsebuurt / blik op de stoep

Geacht College,

In het zomernummer van de Leidsebuurtkrant schetst de wijkraad Leidsebuurt in een artikel de problematiek van fout geparkeerde auto's op de stoep. Met name bij het parkeren op de hoeken van de relatief smalle straatjes in deze wijk levert dit naast ergernis ook ontoegankelijke, onoverzichtelijke en dus gevaarlijke kruispunten op. Bij de wijkraad zijn dan ook diverse meldingen en klachten hierover binnengekomen.

Het komt zelfs voor dat mensen hun huis niet meer uit kunnen, omdat een auto pal voor de deur geparkeerd staat.

Tot voor kort werd dit fout parkeren fysiek onmogelijk gemaakt, doordat op deze punten bloembakken, kunstwerken, anti-parkeerpaaltjes of ander straatmeubilair was geplaatst. Bij het verwijderen van veel van dit straatmeubilair werd in het vooruitzicht gesteld dat handhaving op fout parkeren in de wijken zou worden opgeschroefd. Spoedig daarna zou echter blijken dat van verscherpte handhaving wegens geldgebrek in de praktijk niets terecht is gekomen.

Navraag door de wijkraad over het besluit dat destijds ten grondslag lag aan het verwijderen van het straatmeubilair leverde op, dat dit besluit voortvloeide uit het 'Beleidskader openbare ruimte', zoals vastgesteld in 2006.

Actiepartij las dit stuk er dan ook nog eens op na, maar vond hierin geen expliciete keuze tot het verwijderen van dit soort straatmeubilair. Wel wordt in het algemeen gesteld dat het principe 'nee, tenzij' zal worden gehanteerd, als het gaat om plaatsing van dergelijke voorzieningen.

Voor het overige wordt in algemene termen verwezen naar de uitgangspunten van deze nota:

- ingetogen inrichting
- weloverwogen plaatsing
- eenheid, samenhang en continuïteit
- afstemming ontwerp, uitvoering en beheer

Uitgangspunten waar allicht iedereen zich wel in zou kunnen vinden, maar die natuurlijk weinig tot niets zeggen over de afwegingen die ten grondslag liggen aan het principe 'nee, tenzij'.

Vandaar de volgende vragen over deze problematiek:

1. Welke afwegingen hanteert de gemeente om in de praktijk te bepalen of het 'nee' is of toch

‘tenzij’?

2. Is verkeersveiligheid een (zwaarwegend) criterium bij deze afweging? Zo nee, waarom niet?

3. Cynisch zou gesteld kunnen worden dat wanneer in praktijk blijkt dat afwezigheid van straatmeubilair er toe leidt dat hele stoepen en straathoeken ‘eenheid, samenhang en continuïteit’ vertonen, nu deze vol staan met geparkeerde auto’s, maar het lijkt daarmee wel weer in strijd met het uitgangspunt van de ‘ingetogen inrichting’. Zou ‘weloverwogen plaatsing’ van bloembakken, boompjes of fraaie paaltjes niet een veel rustiger, ruimtelijker en veiliger straatbeeld opleveren dan al dat blik?

4. Nu bij nader inzien blijkt dat verscherpte inzet op handhaving om de één of andere reden onhaalbaar is, is het dan niet juister en eerlijker om dit toe te geven en de situatie waarbij het fysiek onmogelijk werd gemaakt op stoepen en hoeken te parkeren, te herstellen?

5. Wat de kosten betreft: wat is duurder: inzet van handhaving of plaatsing en onderhoud van afdoende straatmeubilair en groen?

6. Hoe komt het eigenlijk, dat handhaving op dergelijke situaties kennelijk zo onrendabel uitpakt? De kosten van handhaving zouden immers (deels) gedekt kunnen worden door de boetes die bij adequate handhaving geïnd worden?

7. Onder de noemer ‘groen in de wijk’ pleit de gemeente zelf voor meer beplanting in het straatbeeld. Ligt het dan niet voor de hand om juist ook op die plekken waar in praktijk illegaal geparkeerd wordt, dit te voorkomen door plaatsing van boompjes of bloembakken? (Er van uitgaande dat groen meer toegevoegde waarde heeft dan ‘bepaling’ door anti-parkeerpaaltjes, voor het straatbeeld)

Bij voorbaat dank voor uw beantwoording,

Met vriendelijke groet,

Sjaak Vrugt,

Actiepartij.